

การศึกษาชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนใน กรุงเทพมหานคร

สุภิกรา โยธินศิริกุล
สาขาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยพะเยา

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการศึกษาชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและลักษณะภาษา รวมถึงข้อมูลที่สะท้อนจากชื่อร้าน ศึกษาชื่อร้านทองคำจำนวน 260 ร้าน ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลและแสดงผลการวิจัยแบบตารางและพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า

การศึกษารูปแบบและลักษณะภาษาของชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร ได้วิเคราะห์สองประเด็น คือ รูปแบบและลักษณะภาษาสำหรับรูปแบบที่นิยม คือ การเขียนด้วยอักษรจีนตัวเต็มและอักษรไขว้มากที่สุด อ่านจากขวาไปซ้ายและใช้สีทองมากที่สุด ส่วนการวิเคราะห์ลักษณะภาษา ประกอบด้วย องค์ประกอบจำนวนพยางค์ ที่มาของคำ และความหมายในการตั้งชื่อ สำหรับองค์ประกอบเดี่ยว นิยมใช้คำบอกแน่และชื่อคนอย่างเดียว ส่วนองค์ประกอบผสม นิยมแบบคำบอกชื่อ+คำบอกกิจการ+คำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจและนิยมใช้จำนวน 6 พยางค์มากที่สุด ที่มาของชื่อร้านทองคำภาษาจีนมาจากภาษาจีนภาษาเดียว ส่วนความหมายของคำ คือ นิยมชื่อร้านที่แสดงความหมายมงคลมากที่สุด ได้แก่ ความเจริญ ร่ำรวย มั่งคั่ง รุ่งเรือง ราบรื่น สำเร็จ และร่วมมือตามลำดับ

ข้อมูลที่สะท้อนจากชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า เขตพื้นที่ที่พบจำนวนชื่อร้านทองคำภาษาจีนมากที่สุด คือ เขตพระนคร ในด้านตระกูลแซ่ พบว่า ชาวไทยเชื้อสายจีนที่ประกอบธุรกิจทองคำ มี “แซ่แต้” และ “แซ่ลิ้ม” มากที่สุด และปรากฏชื่อธุรกิจประเภทห้างร้าน (行) มากที่สุด

การศึกษาครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า ชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานครสะท้อนข้อมูลเชิงภาษา ประวัติศาสตร์และชนชาติจีน ชื่อและระบบตระกูลแซ่ ความเชื่อในศาสตร์ฮวงจุ้ย ธุรกิจประเภททองคำ และความหมายมงคล

คำสำคัญ; ชื่อร้านค้าภาษาจีน, ร้านทองคำ, วัฒนธรรมจีน,ชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร

Chinese Names of Gold Shops Owned by Chinese-Thais in Bangkok

Supatra Yothinsirikul
Department of Chinese, Faculty of Arts
University of Phayao

Abstract

This article is a study of the Chinese names of gold shops owned by Chinese-Thais in Bangkok. The purpose of the study was to study the patterns and language characteristics of the names as well as the information reflected by the Chinese-named gold shops. The study was conducted with 260 gold shops using qualitative and quantitative methods. Data were analysed and presented in the form of descriptive analysis with supporting tables. The research found that:

This study of the Chinese names of gold shops owned by Chinese-Thais in Bangkok was analysed in 2 areas including patterns and language characteristics. The pattern mostly used was traditional Chinese characters in addition to using Kaishu letters. Reading from right to left and using gold colouring was found to be the most popular form of naming. Language characteristics consisted of components, number of syllables, source of words, and meanings in naming. In terms of a single component, most comprised a basic word indicating a last name and name only. In terms of mixed components, most of them comprised a name, business indicator, and type of business organization. Six syllables were popularly used. The source of Chinese names was only from Chinese language. In terms of meaning, the shops typically used names with auspicious meanings including wealthy, prosperity, richness, enduring, smoothness, success and cooperation, respectively.

Regarding the information reflected by the Chinese names of gold shops owned by Chinese-Thais in Bangkok, the results revealed that Phra Nakhon District was the district with the most number of shops. Tae and Lim family names were mostly found, while the type of business was a shop (行).

This study revealed that Chinese-named gold shops owned by Chinese-Thais in Bangkok reflected a certain language, Chinese history and Chinese people, as well as the names and systems of Chinese family names, belief in Feng Shui, gold business and auspicious meanings.

Keywords; Chinese-named shop, Gold shop, Chinese culture, Chinese-Thais in Bangkok

บทนำ

ชาวไทยเชื้อสายจีน คือ ชาวจีนที่เกิดในประเทศไทยหรือเป็นเชื้อสายของผู้อพยพชาวจีน (ชาวจีนโพ้นทะเล) ชาวจีนเหล่านี้ได้เริ่มอพยพเข้ามาอาศัยในประเทศไทยตั้งแต่สมัยราชวงศ์หยวนของจีนหรือสมัยสุโขทัยในกลางคริสต์ศตวรรษที่ 13 และต่อเนื่องจนถึงสมัยอยุธยา ธนบุรี และรัตนโกสินทร์ โดยการตั้งถิ่นฐานของชาวจีน ทำให้มีชาวจีนกระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ สาเหตุมาจากความอดอยาก การเกิดโรคระบาด รวมถึงปัญหาความวุ่นวายทางการเมืองภายในของจีน ชาวจีนส่วนใหญ่มาจากหลายมณฑลทางตอนใต้ของประเทศจีน สามารถแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มด้วยกัน คือ ชาวจีนแต้จิ๋ว ชาวจีนกวางตุ้ง ชาวจีนฮกเกี้ยน ชาวจีนแคะ และชาวจีนไหหลำ จำแนกได้ตามกลุ่มภาษาถิ่น 5 กลุ่มคือ ภาษาแต้จิ๋ว ภาษาจีนกวางตุ้ง ภาษาจีนฮกเกี้ยน ภาษาจีนแคะ และภาษาจีนไหหลำ ตามลำดับ (ประพิน, 2554) สำหรับชาวจีนที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในกรุงเทพมหานครพวกแรกคือ พวกแต้จิ๋ว ซึ่งได้ตั้งหลักแหล่งอยู่ ณ บริเวณท่าเตียนตั้งแต่สมัยธนบุรี (สุภาวงศ์, 2559)

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (รัชกาลที่ 1) โปรดให้มีชาวจีนกลุ่มนี้ย้ายไปอยู่บริเวณที่เรียกว่า “สำเพ็ง” ดังนั้น สำเพ็งจึงเป็นชุมชนแห่งแรกของชาวจีนในกรุงเทพมหานคร ชาวจีนส่วนใหญ่เหล่านี้มีความชำนาญในด้านการค้า การเดินเรือ การเพาะปลูก และได้เข้ามารับจ้างหรือประกอบอาชีพต่างๆ จนเป็นเจ้าของโรงรับจำนำ ร้ายขายผ้า ร้านขายทอง และร้านค้าเพชรพลอย ดังนั้นเมื่อยุคที่คนจีนจำนวนมากยังมีสถานภาพเป็นคนต่างด้าวและต้องการสะสมทรัพย์สินไว้เพื่อเป็นการสร้างฐานะ ก็นิยมซื้อทองรูปพรรณเก็บไว้ ทำให้มีร้านทองเกิดขึ้นหลายร้านในย่านคนจีน ประกอบกับนักการพินนันททองคำมาค้าประกันเงินกู้จึงเกิดโรงรับจำนำและร้านทองขึ้นเป็นจำนวนมาก ในเวลานั้นร้านทองถือว่าเป็นแหล่งเงินกู้ระดมเงินออกมาประชาชน เพราะได้ดอกเบี้ยดีจะถอนเวลาใดก็ได้ (ศูนย์ประวัติศาสตร์เยาวราช พิพิธภัณฑ์วัดไตรมิตร, จัดบันทึกเมื่อ 19 ตุลาคม, 2559) และในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) ได้มีการห้ามสามัญชนใช้เครื่องทอง เป็นเหตุให้ประเทศไทยในสมัยนั้นต้องนำเข้าทองคำจากนานาอารยประเทศเป็นจำนวนมาก เพื่อนำมาใช้ในการทำทองรูปพรรณตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา (ห้างทองเสียงเฮง, www.liangsengheng.net)

ต่อมานายเต็มศักดิ์ พิสุทธิกุล ชาวจีนในสยามได้ตระหนักถึงผลเสียการนำเข้าทองจากประเทศอื่น ๆ เพราะทำให้เงินตราของประเทศได้รั่วไหลออกไปอย่างมากมาย ท่านจึงได้ก่อตั้งร้านทองร้านหนึ่งขึ้นมา ถือเป็นธุรกิจหลอมและหล่อทองคำแห่งแรกในประเทศไทย ดังนั้น กิจการค้าทองคำจึงตกอยู่ในกลุ่มของคนจีน เนื่องจากช่างทองมีฝีมือเป็นช่างทองที่มาจากเมืองจีน (ห้างทองเสียงเสียงเฮง, www.liangseheng.net) จนกระทั่งในปลายสมัยรัชกาลที่ 5 คนจีนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยได้ทำการบุกเบิกการค้าทองคำขึ้นอย่างจริงจังบนถนนเยาวราช นับปัจจุบันมีมากกว่า 80 แห่ง ได้รับการยอมรับจากร้านทองทั่วประเทศว่าย่านเยาวราชเป็นแหล่งค้าทองคำที่มีคุณภาพดีที่สุดของประเทศไทย และยังเป็นแหล่งผลิตทองรูปพรรณที่มีคุณภาพสูง (วิมลรัตน์, 2537)

ผู้ประกอบการธุรกิจการค้าชาวจีนเหล่านี้ที่อพยพเข้ามาในกรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะพูดด้วยภาษาใดหรือมาจากมณฑลใดก็ตาม สิ่งที่ชาวจีนยังคงยึดมั่นและดำรงวัฒนธรรมประเพณีของตนไว้อย่างเหนียวแน่น คือ การยึดมั่นแนวทางการดำรงชีวิตอย่างบรรพบุรุษและคติความเชื่อ อีกทั้งการจัดตั้งสมาคมจีน ศาลเจ้าจีน โรงเรียนจีน เป็นต้น รวมถึงการสืบทอดการใช้ภาษาจีนของตนเองอย่างต่อเนื่อง นั่นคือ การใช้ป้ายชื่อร้านค้าเป็นภาษาจีนถือเป็นสัญลักษณ์ทางการค้าของชุมชนชาวจีนในประเทศไทย และเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์เพื่อการค้า และทำให้สื่อสารกับผู้ที่รู้ภาษาจีนบนป้ายอักษรได้ ป้ายเหล่านี้จึงสร้างคุณค่าในด้านธุรกิจให้กับสถานประกอบการได้นามซึ่งผลประโยชน์ทางธุรกิจ ดังนั้น การตั้งชื่อร้านค้าจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะชื่อกิจการเป็นตัวแทนของร้านค้า มีอิทธิพลสำหรับเจ้าของกิจการ ในการที่จะดึงดูดลูกค้าให้เข้าร้านของตนเอง ในการตั้งชื่อร้านค้านอกจากจะสรรหาคำที่มีความหมายดี หรือความหมายไปในทางที่เจริญรุ่งเรืองหรือร่ำรวยมั่งคั่งและก้าวหน้า อีกทั้งยังตั้งตามชื่อสถานที่ชื่อบุคคลเป็นต้น หากชื่อร้านค้ามีความหมายว่าโชคดีหรือเจริญรุ่งเรือง ก็จะสร้างความต้องการทางจิตใจให้กับผู้ประกอบการค้า ถ้าชื่อสะกดเป็นกลางร้ายก็จะสร้างความวิตกกังวลทางจิตใจนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเลือกชื่อร้านค้าที่เป็นสิริมงคล

จากการสำรวจป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนเบื้องต้น พบว่า ในอดีตป้ายชื่อร้านค้าทองคำทั่วไปเป็นป้ายชื่อทองเหลืองหรือป้ายไม้ มีทั้งชื่อภาษาจีนและภาษาไทยประกอบเขียนด้วยอักษรสีดำและสีทอง แบบอักษรนิยมแกะสลักด้วยลายมือตัวเองหรือเขียนด้วย

พู่กันจีนตามแบบอักษรโบราณ แต่ปัจจุบันจากการสำรวจเบื้องต้น ป้ายชื่อร้านทองคำภาษาจีนเกือบทั้งหมดยังคงประกอบด้วยสองส่วน คือ ชื่อร้านที่เขียนด้วยอักษรจีนและภาษาไทย ส่วนการอนุรักษ์แบบตัวอักษรยังเหมือนเดิม คือ นิยมใช้รูปแบบอักษรโบราณแต่นำเทคโนโลยีการพิมพ์เข้ามาประยุกต์ สีของตัวอักษรมีเพิ่มมากขึ้นกว่าในอดีต คือ สีแดง สีเหลือง สีเขียวและสีขาว อีกทั้งพบว่าภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อร้านทองคำภาษาจีนมีลักษณะเฉพาะที่น่าสนใจหลายประการ ได้แก่ ที่มา ความหมาย โครงสร้างภาษารวมถึงสะท้อนข้อมูลในหลายมิติ ทั้งด้านข้อมูลเชิงภาษา ประวัติศาสตร์ ชนชาติ วัฒนธรรม ตระกูลแซ่ ความเชื่อ ธุรกิจการค้าทองคำ และความหมายมงคล เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาชื่อร้านทองคำภาษาจีน เนื่องจากยังไม่มีผู้วิจัยชื่อร้านทองคำภาษาจีนในประเทศไทยและต่างประเทศ และเลือกศึกษาชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากเห็นว่ากรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่ที่ชาวไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่หนาแน่น และมีร้านค้าทองคำจำนวนมาก งานวิจัยจึงได้ศึกษาวิเคราะห์ในสองประเด็นคือ รูปแบบและลักษณะภาษา รวมถึงข้อมูลที่สะท้อนจากชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร

บททวนวรรณกรรม

จากการทบทวนผลการศึกษาที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร พบผลงานการศึกษาหลายประเด็น สามารถจำแนกได้ตามประเภทได้เป็น 1. การศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านค้า 2. การศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อบุคคล 3. การศึกษาเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร 4. การศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจค้าทองคำ มีรายละเอียดดังนี้

การศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านค้า มีผลงานการศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านทั้งภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาต่างประเทศอื่นๆ มีการสำรวจ วิเคราะห์องค์ประกอบภาษาและเปรียบเทียบความหมายจากชื่อร้านค้าในช่วงเวลาที่ต่างกันทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เช่น ผลงานของวิยะดา จงบรรจบ (2534) เรื่อง การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า ผลงานของ ลัดดาวัลย์ ศิริเมฆ (2541) เรื่อง แนวนิยมในการตั้งชื่อร้านค้าในเขตเทศบาลขอนแก่น ผลงานของรติการณีย์ สุขเกษม (2544) เรื่อง ภาษา

ที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้าภายในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลงานของ ภคินี แสงสว่าง (2545) เรื่อง การศึกษาชื่อร้านค้าธุรกิจของคนไทยเชื้อสายจีนตามแนวภาษาศาสตร์ กรณีศึกษาเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ผลงานของ นควัฒน์ สาเร (2550) เรื่อง การตั้งชื่อร้านค้าในจังหวัดปัตตานี : ความสัมพันธ์ชื่อร้านค้ากับวิถีชุมชน ผลงานของ เมษม สอดส่องฤกษ์ (2555) เรื่อง การสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ผลงานของ วิไล ลิ้มถาวรานันต์ (2555) เรื่อง ชื่อร้านค้าภาษาจีนในประเทศไทย : แนวโน้มในการตั้งชื่อร้านค้าและบทบาทสังคม ผลงานของ สุวรรณมา ตั้งที่ชะรัภักษ์ (2557) เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความหมายของชื่อร้านค้าที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลของคนไทยและคนจีน ผลงานของ วชิรธาร บิฑูและคณะ (2559) เรื่อง แนวทางการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนแต่จิวในเขตเทศบาลเมืองพะเยา ผลงานของ Qian Li และ Wang Junyuan (钱理、王军元) (2005) เรื่อง 《商店语言名称》 การตั้งชื่อร้านค้าทุกประเภทในกรุงปักกิ่ง นครเซี่ยงไฮ้ ซูโจว นานกิงและชื่อร้านค้าทางอินเทอร์เน็ต ผลงานของ Zheng Mengjuan (郑梦娟) (2006) เรื่อง 《当代商业店名的社会语言学分析》 การวิเคราะห์ภาษาของชื่อร้านค้าในปัจจุบัน

การศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อบุคคล มีการศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อและนามสกุลของคนในแต่ละภูมิภาคและชาติพันธุ์อื่นๆ ในประเทศไทย เช่น ผลงานของ จริญญาตรี มูลสวัสดิ์ (2535) เรื่อง การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของชาวล้านนาในจังหวัดเชียงราย ผลงานของ วรางคณา สว่างตระกูล (2540) เรื่อง การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยในกรุงเทพมหานคร ผลงานของ จริญญา ธรรมโชโต (2540) เรื่อง การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทยในเขตอำเภอเมืองจังหวัดตรัง ผลงานของ สาริสา อุ่ณฑานนท์ (2553) เรื่อง การตั้งชื่อของคนลาว : คำและความหมาย

การศึกษาเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร มีการศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาวจีนในกรุงเทพมหานคร รวมถึงการศึกษาเกี่ยวกับด้านสังคมและวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร เช่น ผลงานของ

พรพรรณ เตียรักษ์กิจสกุล (2536) เรื่อง พัฒนาการบทบาทของสมาคมชาวจีนในกรุงเทพฯที่มีต่อคนไทยเชื้อสายจีน ผลงานของ ณิชฐิตา สุขมนัส (2539) เรื่อง ความเชื่อเรื่องฮวงจุ้ยในวิถีชีวิตของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร ผลงานของ รัตน์ โพธิพันธ์ (2550) เรื่อง ศึกษาอาหารจีนที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ และ พิธีกรรมของชาวไทยเชื้อสายจีนย่านเยาวราช และผลงานของ สุภางค์ จันทวานิช (2559) เรื่อง สำเพ็ง : ประวัติศาสตร์ชุมชนชาวจีนในกรุงเทพมหานคร

การศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจค้าทองคำ มีการศึกษาเกี่ยวกับประวัติ ที่มาและ พฤติกรรมต่อการซื้อขายทองคำ เช่น ผลงานของอุดม ปิติธนสารสมบัติ (2548) เรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการซื้อทองคำรูปพรรณของร้านค้าทองฮั่วเซ่งเฮง ผลงานของ ชลธิชา ลิขิตวัฒน์ไพศาลและคณะ (2559) เรื่อง การศึกษากลยุทธ์ของร้านทองรูปพรรณ 96.5% ในเขต 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง และผลงานของ ศิริรัตน์ นภาศิริปรกรณ์ (2555) เรื่อง วิเคราะห์ปัจจัยเบื้องหลังความสำเร็จของธุรกิจร้านทองรูปพรรณ กรณีศึกษา : ร้านทองในย่านเยาวราช

จากการสำรวจทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น นับถึงปัจจุบันยังไม่พบการศึกษาชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานครทั้งในประเทศและต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบและลักษณะภาษาของชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาข้อมูลที่สะท้อนจากชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงรูปแบบและลักษณะการใช้ภาษาจีนจากชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร
2. ทำให้ทราบถึงข้อมูลที่สะท้อนจากชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร

3. การจัดทำ e-book ออนไลน์เรื่องการตั้งชื่อร้านค้าตามแนวคิดของชาวจีน เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ เรื่องคำและการใช้คำ การตั้งชื่อร้านค้าและบุคคล ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับร้านทองคำ ป้ายชื่อกับศาสตร์ฮวงจุ้ย ประวัติศาสตร์ชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร รวมถึงสังคมและวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร

2. รวบรวมข้อมูลชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 260 ร้าน จากการลงพื้นที่เก็บรวบรวมชื่อร้านทองคำภาษาจีน ระหว่างปี พ.ศ. 2559-2560 ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 เขตและจากการสืบค้นทางเว็บไซต์สมาคมค้าทองคำ www.goldtraders.or.th ระหว่างปี พ.ศ. 2559-2560 ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและสมาคมเพชรพลอยเงินทอง www.thaijeweller.org รวมถึงการสัมภาษณ์เจ้าของกิจการร้านทองและผู้รู้ในด้านภาษาจีน

3. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 คือ รูปแบบและลักษณะภาษาของชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร สำหรับรูปแบบของชื่อร้านทองคำภาษาจีน วิเคราะห์ประเภทตัวอักษร ชนิดของตัวอักษรจีน ลำดับการอ่านเรื่องอักษรจีน และสีอักษร ส่วนลักษณะภาษา วิเคราะห์ตามองค์ประกอบ จำนวนพยางค์ ที่มาและความหมายของคำในการตั้งชื่อร้าน และหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตาราง

4. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 2 คือ ข้อมูลที่สะท้อนจากชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย จำนวนชื่อร้านทองคำภาษาจีนในแต่ละเขตของกรุงเทพมหานคร ตระกูลแซ่ของผู้ประกอบการและประเภทธุรกิจของร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ และนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางและความเรียง

5. สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. รูปแบบและลักษณะภาษาของชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร

1.1 รูปแบบของชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ประเภทตัวอักษร ชนิดของตัวอักษรจีน ลำดับการอ่านอักษรจีน และสีอักษรของชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร

1.1.1 ประเภทตัวอักษรของชื่อร้านทองคำภาษาจีน นิยมใช้อักษรจีนตัวเต็ม (繁体) ทั้งหมด ร้อยละ 100 เนื่องจากชาวไทยเชื้อสายจีนอพยพมาอยู่ประเทศไทยก่อนการปฏิวัติอักษรจีน (ค.ศ 1956) ซึ่งในช่วงเวลานั้นในประเทศจีนมีการเปลี่ยนแปลงจากอักษรจีนตัวเต็มเป็นอักษรจีนตัวย่อ ทำให้ชาวจีนที่อพยพมาประเทศไทยก่อนการปฏิวัติอักษรจีนนั้นยังคงใช้และเขียนอักษรจีนตัวเต็มอยู่

1.1.2 ชนิดของตัวอักษรจีนในชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร นิยมใช้อักษรไขว้ (楷书 อักษรบรรจง) คิดเป็นร้อยละ 88.1 รองลงมา คือ อักษรสิงซู (行书 อักษรกึ่งบรรจง) คิดเป็นร้อยละ 7.3 และอักษรเฉาซู (草书 อักษรหวัด) คิดเป็นร้อยละ 4.4 ตามลำดับ อักษรเหล่านี้เป็นรูปแบบของอักษรจีนโบราณที่มีวิวัฒนาการตามประวัติอักษรจีน ดังนั้น ชาวไทยเชื้อสายจีนที่อพยพมาอยู่ประเทศไทยจึงมีการอนุรักษ์และนำแบบอักษรจีนโบราณมาใช้กับป้ายชื่อร้านทองคำของตัวเอง ซึ่งสำหรับอักษรไขว้แล้ว ชาวจีนถือเป็นอักษรที่เป็นแบบฉบับ บรรจงที่สุดและชาวจีนนิยมจนถึงปัจจุบัน

1.1.3 ลำดับการอ่านอักษรจีน สำหรับการอ่านอักษรจีนในชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร นิยมอ่านจากขวาไปซ้ายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.3 รองลงมา คือ อ่านจากซ้ายไปขวา คิดเป็นร้อยละ 14 และอ่านจากบนลงล่าง คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ เนื่องจากในสมัยก่อนชาวจีนเขียนตัวหนังสือจากขวาไปซ้าย และแนวตั้งจากบนลงล่าง ต่อมามีการปฏิรูปอักษรจีน

ในราชวงศ์ชิง จึงมีการเปลี่ยนการเขียนจากซ้ายไปขวา ชาวไทยเชื้อสายจีนที่อพยพมาอยู่ประเทศไทยก่อนหน้าช่วงเวลานี้แล้วจำนวนหนึ่งจึงนิยมเขียนแบบขวาไปซ้ายและแนวตั้งจากบนลงล่าง ส่วนอีกจำนวนหนึ่งที่อพยพมาหลังช่วงเวลาดังกล่าวได้มีการนำการเขียนอักษรจากซ้ายไปขวามาใช้ในประเทศไทยภายหลัง

1.1.4 สี่อักษรของชื่อร้านค้าทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร มีทั้งหมด 5 สี่ คือ สี่ทอง สี่แดง สี่เหลือง สี่ขาวและสี่เขียว ตามลำดับ การใช้สี่อักษรในชื่อร้านค้าทองคำภาษาจีน ชาวไทยเชื้อสายจีนจะคำนึงถึงมากในความหมายของสี่ เพราะการเลือกสี่จะต้องให้เป็นมงคล และควรเลือกสี่ที่ถูกโฉลกกับธาตุประจำตัวของคนคนนั้น โดยแต่ละสี่ต่างมีความหมายโดยนัย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความหมายของสี่อักษรจีนจากชื่อร้านค้าทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร

ลำดับ	สี่อักษรจีนในป้ายชื่อร้านค้าทองคำภาษาจีน	ร้อยละ	ความหมายของสี่อักษรจีน
1	สี่ทอง	78.2	เป็นสิริมงคลสูงสุด ความร่ำรวย ความรุ่งเรือง ปรารถนาอำนาจและความมุ่งมั่น
2	สี่แดง	14.2	เป็นสิริมงคลของชาวจีน นำความสุขความเจริญรุ่งเรืองและโชคดีมาให้ และมีความเชื่อว่าสามารถป้องกันภัยจากสิ่งชั่วร้ายได้
3	สี่เหลือง	6.7	เป็นสี่ประจำพระองค์ของจักรพรรดิจีน สื่อบอกถึงความมีอำนาจ ความรุ่งเรือง ความก้าวหน้าและเกียรติยศ
4	สี่ขาว	1	ความบริสุทธิ์และการเริ่มต้น
5	สี่เขียว	0.3	เป็นสี่ตัวแทนแห่งการเริ่มต้นใหม่ การเติบโตและความสง่า หูหุรา

1.2 ลักษณะภาษาของชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีน ในกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ตามองค์ประกอบซึ่งสามารถจำแนกเป็นชื่อร้านทองคำภาษาจีนที่เป็นองค์ประกอบเดี่ยวและองค์ประกอบผสม จำนวนพยางค์ ที่มาของคำ และความหมาย

1.2.1 ชื่อร้านทองคำภาษาจีนที่เป็นแบบองค์ประกอบเดี่ยว คือ ชื่อร้านค้าเป็นคำมูล ส่วนใหญ่เป็นส่วนของคำบอกชื่อคนอย่างเดียว ประกอบด้วย+ชื่อ จากการสำรวจพบว่า ชื่อร้านตั้งชื่อด้วยคำบอกชื่อวิธีนี้มากที่สุด ร้อยละ 10 รองลงมาคือ คำมงคล ซึ่งผู้ประกอบการร้านค้าทองคำเลือกชื่อที่เป็นความหมายมงคลให้แก่ชื่อกิจการร้านค้าของตัวเอง เพื่อให้กิจการการค้าเป็นไปอย่างราบรื่น การค้าขายเจริญรุ่งเรืองได้กำไร คำมงคลที่ปรากฏในชื่อร้าน ได้แก่ ความเจริญ ร่ำรวย มั่งคั่ง รุ่งเรือง ราบรื่น สำเร็จและร่วมมือตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 0.3 และการใช้วิธีการแปลอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 0.3 ซึ่งการแปลในลักษณะนี้เกิดจากชาวจีนที่อพยพมาประเทศไทยในยุคแรก ไม่รู้จักอักษรไทย จึงใช้วิธีทับศัพท์แบบทับเสียง นำเสนอตั้งตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ตัวอย่างชื่อร้านทองคำภาษาจีนที่เป็นแบบองค์ประกอบเดี่ยว

ลำดับ	ประเภทของคำ	รูปแบบของชื่อร้าน (คำบอกชื่อหรือ คำบอกกิจการ)	ความหมายภาษาจีน
1	ใช้ชื่อคนอย่างเดียว	林桂利 (lín guì lì) (ลิ้มก้วยหลี่)	ลิ้มก้วยหลี่ (ชื่อคน)
		金發 (jīn fā) (บริษัทประพันธ์ (กิมฮวด) จำกัด)	กิมฮวด (ชื่อคน)
		新啟昌 (xīn qǐ chāng) (บริษัทซินคี่เซียงค้าส่งจำกัด)	ซินคี่เซียง (ชื่อคน)
2	ใช้คำมงคลอย่างเดียว	財發利 (cái fā lì) (ห้างเพชรทองรัตนอนันต์)	ความร่ำรวย เจริญ กำไร
3	ใช้คำทับศัพท์ อย่างเดียว (ไม่มีความหมาย)	那達那素汪 (nà dá nà sù wāng) (ห้างทองรัตนสุวรรณ)	เป็นการทับศัพท์โดยใช้ อักษรจีนทับเสียงภาษา ไทย ออกเสียงว่า หน้าตา หน้าซูวัง

1.2.2 ชื่อร้านทองคำภาษาจีนที่เป็นแบบองค์ประกอบผสม คือ ชื่อร้านที่มีองค์ประกอบของคำหลายประเภท เช่น คำบอกชื่อ คำบอกกิจการ คำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ เป็นต้น ชื่อร้านภาษาจีนแบบองค์ประกอบผสมที่มีความนิยมมากที่สุด คือ แบบคำบอกชื่อ+คำบอกกิจการ+คำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 85.7 รองลงมาคือ แบบคำบอกชื่อ+คำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 2.3 นำเสนอตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ตัวอย่างชื่อร้านทองคำภาษาจีนที่เป็นองค์ประกอบผสม คือ แบบคำบอกชื่อ+คำบอกกิจการ+คำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ

ลำดับ	รูปแบบของชื่อร้าน (แบบคำบอกชื่อ+คำบอกกิจการ +คำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ)	ชื่อร้านภาษาจีน (ชื่อร้านภาษาไทย)
1	通成興+金+行	通成興金行 (tōng chéng xīng jīnháng) (ห้างทองทองเซ่งเฮง)
2	集成興+金璇+行	集成興金璇行 (jí chéng xīng jīnxuánháng) (ห้างทองจิบเซ่งเฮง)
3	焯剛興記+大金+行	焯剛興記大金行 (zhuō gāng xīng jì dàjīnháng) (ห้างทองโตะกั้งเฮงกี้เยาวราช)

ตารางที่ 4 ตัวอย่างชื่อร้านทองคำภาษาจีนที่เป็นองค์ประกอบผสม คือ แบบคำบอกชื่อ + คำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ

ลำดับ	รูปแบบของชื่อร้าน (แบบคำบอกชื่อ+คำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ)	ชื่อร้านภาษาจีน (ชื่อร้านภาษาไทย)
1	聯盛興+無限公司	聯盛興無限公司 (lián shèng xīng wúxiàngōngsī) (ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล เลียงเส็งเฮงพาณิชย์)
2	呂創發+有限公司	呂創發有限公司 (lǚ chuàng fā yǒuxiàngōngsī) (ห้างค้าทองหลูซังฮวด)
4	真昌+有限公司	真昌有限公司 (zhēn chāng yǒuxiàngōngsī) (ห้างหุ้นส่วนจำกัดจินซง)

1.2.3 ชื่อร้านทองคำภาษาจีนเรียงตามจำนวนพยางค์ มีทั้งหมด 7 แบบ ตั้งแต่ 2 พยางค์จนถึง 8 พยางค์ ซึ่งชื่อร้านทองคำภาษาจีนที่มีเสียง 6 พยางค์เป็นที่นิยมในกรุงเทพมหานครมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมาคือ ชื่อร้านค้าที่มีเสียง 5 พยางค์ คิดเป็นร้อยละ 38.4 และชื่อร้านค้าที่มีเสียง 3 พยางค์ คิดเป็นร้อยละ 8.5 ตามลำดับ นำเสนอตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ตัวอย่างจำนวนพยางค์ร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนใน กรุงเทพมหานคร

ลำดับ	ชื่อร้านทองคำภาษาจีนตามจำนวนพยางค์	ตัวอย่างชื่อร้านทองคำภาษาจีน (ชื่อร้านภาษาไทย)
1	จำนวน 2 พยางค์	聯豐 (lián fēng) (บริษัท ทองภัทรโกลด์ แอนด์ ซิลเวอร์ จำกัด)
2	จำนวน 3 พยางค์	陳洽茂 (chén qià mào) (ตั้งเจียบหมง)
3	จำนวน 4 พยางค์	豐和金行 (fēng hé jīnháng) (ห้างโตะกั้งบางลำภู)
4	จำนวน 5 พยางค์	榮財發金行 (róng cái fā jīnháng) (ห้างทองย่งใช้ฮวด)
5	จำนวน 6 พยางค์	周利益大金行 (zhōu lì yì dàjīnháng) (ห้างทองรัตนกิจ)
6	จำนวน 7 พยางค์	焯剛興記大金行 (zhuō gāng xīng jì dàjīnháng) (ห้างทองโตะกั้งเฮงกี๋เยวราช)
7	จำนวน 8 พยางค์	英提億歌有限公司 (yīng tí yì gē yǒuxiàngōngsī) (บริษัทเอ็มทีเอส โกลด์ ฟิวเจอร์ จำกัด)

1.2.4 ชื่อร้านทองคำภาษาจีนตามที่มาของคำ มีทั้งหมด 4 แบบ คือ ภาษาจีนภาษาเดียว ภาษาไทยกับภาษาจีน ภาษาอังกฤษกับภาษาจีน และภาษาไทย ภาษาเดียว โดยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างชื่อร้านภาษาจีนกับภาษาไทย ซึ่งที่มาของชื่อร้านมาจากภาษาจีนภาษาเดียว คิดเป็นร้อยละ 89.6 ภาษาไทยกับภาษาจีน คิดเป็นร้อยละ 9.6 ภาษาอังกฤษกับภาษาจีน คิดเป็นร้อยละ 0.3 และภาษาไทยภาษาเดียว คิดเป็นร้อยละ 0.3 นำเสนอดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ตัวอย่างที่มาของคำของชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนใน กรุงเทพมหานคร

ลำดับ	ที่มาของคำ	ชื่อร้านภาษาจีน (ชื่อร้านภาษาไทย)	โครงสร้างชื่อภาษาจีน
1	ภาษาจีนภาษาเดียว (ใช้อักษรไทยทับศัพท์ เสียงอ่านภาษาจีน สำเนียงแต้จิ๋ว)	張崇興 (zhāng chóng xīng) (ห้างทองเตี้ยฉงเฮง)	ชื่อคน (แซ่+ชื่อ)
		新正昌大金行 (xīn zhèng chāng dàjīnháng) (ห้างทองชินเจี้ยเซียง)	ชื่อคน + คำบอกกิจการ + คำบอกรูปแบบองค์กร ธุรกิจ
2	ภาษาไทยกับภาษาจีน (ใช้อักษรจีนทับศัพท์ เสียงอ่านภาษาไทย แล้วตามด้วยชื่อกิจการ)	勝利金行 (shèng lì jīnháng) (ห้างทองแสนดี)	ชื่อคน + คำบอกกิจการ + คำบอกรูปแบบองค์กร ธุรกิจ
		湄通利金行 (méi tōng lì jīnháng) (ห้างทองแม่ทองดี)	ชื่อคน + คำบอกกิจการ + คำบอกรูปแบบองค์กร ธุรกิจ
3	ภาษาอังกฤษกับภาษาจีน (ใช้อักษรจีนทับศัพท์ เสียงอ่านภาษาอังกฤษ แล้วตามด้วยชื่อกิจการ)	英提億歌有限公司 (yīng tí yì gē yǒuxiàngōngsī) (บริษัทเอ็มทีเอส โกลด์ พีวเจอร์ จำกัด)	ชื่อกิจการ + คำบอก รูปแบบองค์กรธุรกิจ
4	ภาษาไทยภาษาเดียว (ใช้อักษรจีนทับศัพท์ เสียงอ่านภาษาไทยเสียง เดียว)	那達那素汪 (nà dá nà sù wāng) (ห้างทองรัตนสุวรรณ)	นามสกุลคน

1.2.5 ชื่อร้านทองคำภาษาจีนตามความหมายของคำ คือ ชื่อร้านที่แสดงความหมายบอกคำมงคล ชื่อสถานที่ และชื่อสัตว์ สำหรับชื่อร้านที่มาจากคำมงคล คิดเป็นร้อยละ 1.5 ส่วนชื่อร้านที่มาจากคำบอกสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 0.3 และชื่อร้านที่มาจากคำบอกชื่อสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 0.3 นำเสนอดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 ตัวอย่างชื่อร้านทองคำภาษาจีนตามความหมายของคำของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร

ลำดับ	ประเภทของคำ	ชื่อร้านภาษาจีน (ชื่อร้านภาษาไทย)	ความหมายภาษาไทย
1	คำมงคล+คำบอกกิจการ+คำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ	和成興大金行 (hé chéng xīng dàjīnháng) (ห้างขายทองฮั่วเซ่งเฮง)	ห้างขายทองร่วมมือแล้ว จะเฮงสำเร็จ
		財發利 (cái fā lì) (ห้างเพชรทองรัตนอนันต์)	ร่ำรวยมั่งคั่งงอกงามจน ได้กำไร
2	คำบอกชื่อสถานที่+คำบอกกิจการ+คำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ	耀華力大金行 (yào huá lì dàjīnháng) (ห้างทองเยาวราช)	ห้างทองย่านเยาวราช
3	คำบอกชื่อสัตว์มงคล+คำบอกกิจการ+คำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ	龍鳳大金行 (lóng fèng dàjīnháng) (ห้างทองเล้งหงส์)	ห้างทองมังกรหงส์

2. ข้อมูลที่สะท้อนจากชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร

2.1 เขตพื้นที่ที่พบจำนวนชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตกรุงเทพมหานคร จาก 50 เขต เรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ เขตพระนคร คิดเป็นร้อยละ 16.9 รองลงมา คือ เขตสัมพันธวงศ์ คิดเป็นร้อยละ 12.6 และเขตดินแดง คิดเป็นร้อยละ 5 ตามลำดับ

2.2 ตระกูลของผู้ประกอบการร้านทองคำภาษาจีนชาวไทยเชื้อสายจีน
ในกรุงเทพมหานคร จาก 50 แห่ง ส่วนใหญ่ออกเสียงแต่จิวมากที่สุด แห่งที่มีจำนวนมากที่สุด
3 อันดับ เรียงจากมากไปหาน้อย นำเสนอดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 ตัวอย่างชื่อร้านทองคำภาษาจีนตามตระกูลของผู้ประกอบการร้านทองคำ
ภาษาจีนชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร

ลำดับ	แซ่(สำเนียงแต้จิ๋ว)	ร้อยละ	ชื่อร้านภาษาจีน(ชื่อร้านภาษาไทย)
1	鄭 (Zhèng) แซ่แต้	6.3	鄭利豐大金行 (Zhèng lì fēng dàjīnháng) (ห้างทองแต้ตี่ฮง) 鄭進華 (Zhèng jìn huá) (หจก. แต่เลี้ยวฮั่ว)
	林 (Lín) แซ่ลิม	6.3	林金盛 (Lín jīn shèng) (ห้างทองลิมทองทิพย์) 林燧源大金行 (Lín suì yuán dàjīnháng) (ห้างทอง ลิมซุ่ยจ้วน)
2	成 (Chéng) แซ่เซ่ง	5.2	成利興金行 (Chéng lì xīng jīnháng) (ห้างทองเซ่งหลีเฮง) 成順利金行 (Chéng shùn lì jīnháng) (ห้างทองเซ่งซุ่นหลี)
3	永 (Yǒng) แซ่ย่ง	4	永豐隆金璇行 (Yǒng fēng lóng jīnxuánháng) (ห้างเพชรพลอยทองยงฮงลิ่ง) 永發利大金行 (Yǒng fā lì dàjīnháng) (ห้างทองย่งฮวดหลี)
	金 (Jīn) แซ่กิม	4	金正和金行 (Jīn zhèng hé jīnháng) (ห้างทองกิมเจี้ยฮั่ว) 金泰興大金行 (Jīn tài xīng dàjīnháng) (ห้างทองกิมไท่เฮง)
	陳 (Chén) แซ่ตั้ง	4	陳茂興金行 (Chén mào xīng jīnháng) (ห้างทองตั้งหมงเฮง) 陳焯剛 (Chén zhuō gāng) (ห้างตั้งโตะกั้ง)

2.3 ประเภทธุรกิจของร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร มีทั้งหมด 5 แบบ ประกอบด้วย ห้างร้าน บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญ และไม่ปรากฏชื่อประเภทธุรกิจตามลำดับ ซึ่งธุรกิจประเภทห้างร้าน (行) มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.9 ตัวอย่างเช่น 黃興利金行 (huáng xīng lì jīnháng) (ห้างทองกนกศิลป์) 泰盛興金行 (tài shèng xīng jīnháng) (ห้างทองไท้เส็งเสง) 興新興大金行 (xīng xīn xīng dàjīnháng) (ห้างทองเฮงรุ่งเรือง) เป็นต้น รองลงมาคือ บริษัทจำกัด (有限公司) คิดเป็นร้อยละ 4.2 ตัวอย่างเช่น 真昌有限公司 (zhēn chāng yǒuxiàngōngsī) (ห้างหุ้นส่วนจำกัดจินชอง) 吳興有限公司 (wú xīng yǒuxiàngōngsī) (บริษัทเฮงสุวรรณจำกัด) 呂創發有限公司 (lǚ chuàng fā yǒuxiàngōngsī) (ห้างค้าทองหลูซังฮวด) เป็นต้น และไม่ปรากฏชื่อประเภทธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 1.9 ตัวอย่างเช่น 仁利 (rén lì) (ห้างยินตี) 陳洽茂 (chén qià mào) (ตั้งเจียบหมง) 莊成豐 (zhuāng chéng fēng) (จิ้งเซ่งฮง) เป็นต้น

สรุปและอภิปรายผลวิจัย

การศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ได้ดำเนินการสำรวจเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ชื่อร้านทองคำภาษาจีนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 260 ร้าน จากการดำเนินการเก็บข้อมูลจากสถานที่จริงและจากฐานข้อมูลเว็บไซต์สมาคมค้าทองคำและสมาคมเพชรพลอยเงินทองระหว่างปี พ.ศ.2559-2560 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติร้อยละ ส่วนข้อมูลชื่อร้านนำมาวิเคราะห์ตามแนวภาษาศาสตร์ ผลการศึกษาสามารถสรุปผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์รูปแบบและลักษณะภาษาของชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร ได้วิเคราะห์สองประเด็น คือ รูปแบบและลักษณะภาษา สำหรับรูปแบบที่นิยม คือ การเขียนด้วยอักษรจีนตัวเต็มและเขียนด้วยอักษรไข่มุกมากที่สุด อ่านจากขวาไปซ้ายและใช้สีทองมากที่สุด ส่วนการวิเคราะห์ลักษณะภาษาประกอบด้วย องค์ประกอบ จำนวนพยางค์ ที่มาของคำ และความหมายในการตั้งชื่อสำหรับองค์ประกอบเดี่ยว ส่วนใหญ่เป็นคำมูล นิยมคำบอกแซ่และชื่อคนอย่างเดียว ส่วนองค์ประกอบผสม นิยมแบบคำบอกชื่อ+คำบอกกิจการ+คำบอกรูปแบบองค์กรธุรกิจ

มากที่สุด นิยมจำนวน 6 พยางค์มากที่สุด ที่มาของชื่อร้านทองคำภาษาจีน มาจากภาษาจีนภาษาเดียว ส่วนความหมายของคำ คือ นิยมชื่อร้านที่แสดงความหมายมงคลมากที่สุด ได้แก่ ความเจริญ ร่ำรวย มั่งคั่ง รุ่งเรือง ราบรื่น สำเร็จและร่วมมือตามลำดับ

2. ข้อมูลที่สะท้อนจากชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีน ในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า คือ เขตพื้นที่ที่พบจำนวนชื่อร้านทองคำภาษาจีนมากที่สุดคือ เขตพระนคร แซ่ของชาวไทยเชื้อสายจีนที่ประกอบธุรกิจทองคำมี “แซ่แต้” และ “แซ่ลิ้ม” มากที่สุด และปรากฏชื่อธุรกิจประเภทห้างร้าน (行) มากที่สุด

จากป้ายชื่อร้านทองคำภาษาจีน เป็นหลักฐานที่บอกเล่าความนึกคิด ค่านิยมและเป็นเครื่องบ่งบอกความเป็นชนชาติจีน ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจีน อีกทั้งสะท้อนบทบาทของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานครในหลายมิติ จากการรวบรวมชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร พบว่า เขตพระนครและเขตสัมพันธวงศ์มีจำนวนชื่อร้านทองคำภาษาจีนมากที่สุดตามลำดับ สะท้อนข้อมูลทางประวัติศาสตร์ของชาวไทยเชื้อสายจีนที่อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในกรุงเทพมหานครและประกอบอาชีพขายทองคำ ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (รัชกาลที่ 1) โปรดให้มิชชันนารีไปตั้งหลักแหล่งอยู่บริเวณที่เรียกว่า “สำเพ็ง” ถือเป็นชุมชนแห่งแรกของชาวจีนในกรุงเทพมหานคร ต่อเนื่องจนถึงสมัยรัชกาลที่ 5 มีการตัดถนนหลายสายผ่านบริเวณสำเพ็ง ทำให้การค้าย่านนี้สะดวกขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งสองข้างถนน เรียงรายไปด้วยร้านค้าขาย ร้านค้าเหล่านี้ดำเนินกิจการโดยคนจีนหรือผู้มีเชื้อสายจีน จำหน่ายสิ่งของตั้งแต่ของใช้เล็ก ๆ น้อย ๆ ทั้งเครื่องอุปโภคบริโภค ผ้าแพรพรรณต่าง ๆ ทองรูปพรรณ เครื่องใช้ไม้สอยประเภทต่าง ๆ เป็นต้น ปัจจุบันสำเพ็งตั้งอยู่แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ อยู่ใกล้กับย่านเยาวราช ถนนราชวงศ์ และต่อเนื่องไปถึงสะพานหัน พาหุรัดและวังบูรพา ในพื้นที่แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร เขตพื้นที่ทั้งสองนี้มีชาวไทยเชื้อสายจีนจำนวนมาก และถือเป็นอีกหนึ่งย่านธุรกิจที่สำคัญของชาวจีน โดยเฉพาะธุรกิจค้าทองคำ เป็นย่านค้าทองที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทย รวมถึงเป็นแหล่งรวมร้านทองคำรูปพรรณเก่าแก่คุณภาพดี สอดคล้องกับปฏิมากร (2544) กล่าวว่า ร้านค้าทองที่มีขนาดใหญ่และเป็นที่ยึดกันดีในด้านคุณภาพของสินค้า มักจะตั้งอยู่แถวเยาวราช ซึ่งเป็นแหล่งค้าทองที่มีชื่อเสียงมาช้านาน โดยมีช่างทองประจำอยู่ที่ร้าน มีการพัฒนา

รูปแบบและลวดลายใหม่ออกมาวางจำหน่าย อีกทั้งสอดคล้องกับวิสรรค (2549) กล่าวว่า ทองรูปพรรณบนถนนเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์ เป็นทองที่มีคุณภาพและรูปแบบ หลากหลายให้ผู้บริโภคได้เลือกมากมาย จากการสำรวจร้านทองที่มีประวัติศาสตร์ มายาวนานนั้น ล้วนตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่ทั้งสองเขตนี้ ตัวอย่างเช่น 1) ห้างทองตั้งโต๊ะกัง มีประวัติการก่อตั้งมากกว่า 160 ปี เป็นร้านที่เปิดตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ตั้งอยู่เขต สัมพันธวงศ์ 2) ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลเส็งเส่งพาดิษฐ์ เปิดร้านทองมานานกว่า 60 ปี เป็นที่หลอมและหล่อทองคำแห่งแรกในประเทศไทย ตั้งอยู่เขตพระนคร 3) ห้างชายทองฮั่วเซ่งเฮง เริ่มธุรกิจทองคำบนถนนเยาวราช เขตสัมพันธวงศ์เมื่อราวปี พ.ศ. 2494 ปัจจุบันสืบทอดกิจการมายาวนานจนถึงรุ่นที่ 3 แล้ว เป็นต้น (ห้างทองเส็งเส่ง, www.liangsengheng.net, LINE TODAY, <https://today.line.me/th>)

การอพยพของชาวไทยเชื้อสายจีนที่กล่าวมาข้างต้นเหล่านี้ ชาวไทยเชื้อสายจีน ยังคงดำรงวัฒนธรรมจีนในประเทศไทย จากรูปแบบอักษรที่ปรากฏในชื่อร้านค้า ชาวไทยเชื้อสายจีนอพยพมาอยู่ประเทศไทยก่อนการปฏิวัติอักษรจีน (ค.ศ 1956) เริ่มตั้งแต่ปลายสมัยราชวงศ์ชิง มุ่งส่งเสริมให้การอ่านออกเสียงตัวอักษรจีนเป็นเอกภาพ เปลี่ยนจากการเขียนตัวหนังสือแนวตั้ง แบบจากบนลงล่าง แนวนอนขวาไปซ้ายเปลี่ยนเป็น ซ้ายไปขวาและเปลี่ยนจากภาษาจีนโบราณเป็นภาษาจีนสมัยใหม่จากตัวเต็มมาเป็นตัวย่อ (ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (<http://toodcheefha.exteen.com/20070520/hanzi-gaige>) ดังนั้น ชาวไทยเชื้อสายจีนที่อพยพมาประเทศไทย ก่อนการปฏิวัติอักษรจีนในราชวงศ์ชิง จึงสืบทอดตัวอักษรดั้งเดิมหรือตัวเต็มในการเขียน นิยมเขียนอักษรจากบนลงล่างและขวาไปซ้าย และนิยมใช้อักษรจีนแบบโบราณในการเขียนป้ายชื่อ เช่น อักษรไขว่ ลีซูและสิงซู เป็นต้น อีกทั้งยังคงสืบทอดความเชื่อในเรื่อง สี่มงคลตามหลักศาสตร์ฮวงจุ้ย ซึ่งศาสตร์เบญจธาตุ (ฮวงจุ้ย) ให้ความสำคัญกับเรื่องของ สีในอันดับต้น ชาวไทยเชื้อสายจีนจึงนำความเชื่อในเรื่องของสีตามหลักศาสตร์ฮวงจุ้ย มาสร้างขวัญกำลังใจและเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตใจในกิจการการค้าของตนเอง เพราะเชื่อว่าหากมีการปฏิบัติที่ถูกต้องตามหลักฮวงจุ้ยแล้วจะนำมาซึ่งผลกำไร จากการประกอบธุรกิจการค้า กิจการการค้าจะเจริญก้าวหน้าเจริญรุ่งเรือง

จากป้ายชื่อร้านทองคำที่ทำการสำรวจนั้น พบสีทั้งหมด 5 สี คือ สีทอง สีแดง สีเหลือง สีขาวและสีเขียวตามลำดับ สำหรับสีทอง คนจีนถือว่าเป็นสีมงคลสูงสุด แสดงถึงความร่ำรวย ความรุ่งเรือง ปรารถนาอำนาจและความมั่งมัน สีแดง เป็นสีมงคล นำความสุขและความโชคโตมาให้ และเชื่อว่าสามารถป้องกันภัยจากสิ่งชั่วร้ายได้ ส่วนสีเหลือง เป็นสีของจักรพรรดิ บอกรวมอำนาจ ความรุ่งเรือง ความก้าวหน้าและเกียรติยศ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวชิรธารและคณะ (2559) กล่าวว่า ชาวจีนเชื่อว่าสีทองเป็นสีที่สื่อถึงความร่ำรวย นำเกรงขาม ปรารถนาอำนาจและความมั่งมัน สำหรับสีแดงตามศาสตร์ฮวงจุ้ยแล้วสีแดงเป็นสีของหยาง ทำให้เกิดความโชคโตอย่างไม่มีที่สิ้นสุด หมายถึง ความสุข ความเจริญรุ่งเรือง ไฟและความอบอุ่น (พิสมัย, 2543) อีกทั้งสอดคล้องกับกิตติชูพงษ์ (2555) กล่าวว่า สีแดงสื่อถึงความเป็นมงคลและความเจริญรุ่งเรือง โดยมีความเชื่อว่าพลังอำนาจของสีแดงสามารถป้องกันภัยจากสิ่งชั่วร้ายได้ ส่วนสีเหลืองเป็นสัญลักษณ์ของดวงอาทิตย์ และเป็นสีประจำพระองค์ของจักรพรรดิจีน เป็นสีที่อำนวยให้เกิดความเบิกบาน นำเกียรติยศอย่างสูงมาสู่วงศ์ตระกูล (วินัย, 2540)

การตั้งชื่อร้านค้ามีความสำคัญและมีอิทธิพลมากสำหรับเจ้าของกิจการชาวไทย เชื่อสายจีนในกรุงเทพมหานครตั้งชื่อร้านค้าตามเชิงกลยุทธ์การค้า เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้ประกอบการค้าในการทำธุรกิจและผู้ซื้อในการเลือกใช้บริการ เช่น การใช้ชื่อและแซ่คำบอกกิจการประเภทรูปแบบหรือองค์กรธุรกิจการค้า คำบอกสถานที่ แม้กระทั่งชื่อสัตว์มงคลประกอบการตั้งชื่อ เพราะคำเหล่านี้เป็นสิ่งที่บอกถึงลักษณะและเป็นเอกลักษณ์ในการดึงดูดลูกค้าให้เข้าร้านของตนเอง ดังนั้นการตั้งชื่อร้านค้าเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่ควรมองข้าม ควรตั้งชื่อที่สามารถจูงใจ และเป็นจุดเด่นและง่ายต่อการจดจำสำหรับลูกค้า

สำหรับที่มาของชื่อร้านทองคำภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ต่างมีที่มาจากชื่อบุคคลเป็นส่วนใหญ่ เพราะชื่อบุคคลเป็นชื่อที่มีความหมายมงคลและดีอยู่แล้ว เช่น ความหมายที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรือง ความร่ำรวยมั่งคั่ง เฟื่องฟู โชคลาภ ความราบรื่น และความสำเร็จ รวมถึงความหมายที่แสดงถึงชนชาติ เป็นต้น การนำชื่อแซ่ของบุคคลมาตั้งชื่อ สะท้อนถึงการอนุรักษ์ยึดมั่นในวัฒนธรรมแม่ แม้ผู้ซื้อชาวไทยจะไม่เข้าใจในความหมายของชื่อร้านค้าก็ตาม แต่ผู้ประกอบการร้านค้าต้องการให้คนในตระกูลเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของกิจการค้าร่วมกับเจ้าของร้านด้วย และเกิดความภาคภูมิใจ

ในกิจการค้าของตน เพราะทั้งชื่อและแช่ต่างเป็นลักษณะเบื้องต้นที่บ่งบอกความเป็นจีนและแสดงถึงการสืบทอดเชื้อสายของวงศ์ตระกูล เช่น 陳焯剛 (Chén (zhuō gāng) (ห้างตั้งโต๊ะกัง) ซึ่งแช่ 陳 (Chén) ภาษาแต้จิ๋วออกเสียงว่า “ตั้ง” ส่วน 焯剛 (Zhuō gāng) คือ ชื่อ “โต๊ะกัง” เป็นชื่อและนามสกุลของ นายโต๊ะกัง แช่ตั้ง ผู้ก่อตั้งร้านทองตั้งโต๊ะกัง เป็นต้น สำหรับชื่อและตระกูลแช่ของผู้ประกอบการร้านค้าทองคำส่วนใหญ่พบการใช้ชื่อเป็นภาษาแต้จิ๋วมากที่สุด ร้อยละ 46.1 เมื่อเปรียบเทียบชื่อภาษาจีนและภาษาไทย เช่น 榮合發順記 (róng hé fā shùn jì) (ห้างทองย่งสะหวดซุ่นกี้) 胡利發金行 (hú lì fā jīnháng) (ห้างทองไฉ่วหลีฮวด)

อาจกล่าวได้ว่าชาวจีนโพ้นทะเล ณ เวลานั้น มีชาวแต้จิ๋วเป็นจำนวนมากที่สุด (ประพิน, 2554) ที่อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานใหม่ในกรุงเทพมหานคร จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในสมัยพระเจ้าตากสิน มีชาวจีนแต้จิ๋วเข้ามาค้าขายและพำนักอยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากพระองค์ทรงมีเชื้อสายแต้จิ๋ว (Skinner, 1957) พ่อค้าจีนแต้จิ๋วจำนวนมากจึงได้รับสิทธิพิเศษ เรียกว่า จีนหลวง ประกอบกับในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์การอพยพของชาวแต้จิ๋วมีเพิ่มมากขึ้นในสมัยนี้ (สมยศ, 2560) ดังนั้นจึงทำให้ภาษาจีนแต้จิ๋วจำนวนมากแพร่หลายเข้ามาในสังคมไทยทั้งที่เป็นชื่อบุคคล สถานที่และอาหาร เป็นต้น

สำหรับการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีน ผู้ประกอบการนิยมใช้คำบอกกิจการ คำบอกประเภทรูปแบบหรือองค์กรธุรกิจการค้าในการตั้งชื่อ เช่น ห้างทอง บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือห้างหุ้นส่วนสามัญ เพื่อบ่งบอกประเภทกิจการ อีกทั้งใช้คำบอกชื่อสถานที่เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ชื่อร้าน ผู้ซื้อสามารถรู้ได้ว่าร้านนั้นตั้งอยู่ที่ใด เช่น 耀華力大金行 (yào huá lì dàjīnháng) (ห้างทองเยาวราช) 耀華力 เย่า-ฮว่า-ลี คือ พื้นที่เขตเยาวราช เป็นการถอดเสียงภาษาไทย เรียกตามคนไทยเรียก โดยใช้เสียงภาษาจีนแต่มีความหมายในภาษาไทย รวมถึงการนำชื่อสัตว์มงคลมาตั้งชื่อร้าน ตัวอย่างเช่น 龍鳳大金行 (lóng fèng dàjīnháng) (ห้างทองเล่งหงษ์) ผู้ประกอบการนำชื่อสัตว์มงคลสองชนิดมาตั้งคู่กัน ซึ่งสัตว์สองชนิดนี้ คือ มังกรและหงส์ คำว่า 龍 (lóng) คือ มังกร และ 鳳 (fèng) คือ หงส์ ตามความเชื่อของชาวจีน สัตว์ทั้งสองชนิดต่างมีคุณค่าทางจิตใจและเป็นสิริมงคลกับชีวิตของชาวจีนเป็นอย่างมาก มังกรเป็นตัวแทนเทพสูงสุด เป็นสัญลักษณ์แห่งพลัง อำนาจและความยิ่งใหญ่ จึงเหมาะมากสำหรับการส่งเสริมธุรกิจการค้าให้

เจริญรุ่งเรืองโดยเฉพาะร้านค้าในการช่วยเรียกโชคลาภให้มาเยือน ส่วนหงส์เป็นสัญลักษณ์แห่งความสิริมงคล แสดงความงาม ความดีและความเจริญ เป็นราชาแห่งนก และเพศหญิง ดังนั้น หงส์คู่มังกร ตามความเชื่อของคนจีนจึงเป็นสิ่งคู่กัน สื่อถึงความรักที่เหมาะสม และรักนิรันดร์ โดยหงส์จะเป็นสัญลักษณ์แห่งฝ่ายหญิง ส่วนมังกรจะเป็นสัญลักษณ์แห่งฝ่ายชาย

นอกจากนี้ชื่อร้านค้าทองคำภาษาจีนยังเป็นสิ่งที่สะท้อนสายธารแห่งอารยธรรมจีน ชื่อภาษาจีนของร้านทองคำภาษาจีนจำนวนหนึ่งเกิดจากการทับศัพท์เสียงภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศเป็นอักษรจีน ปรากฏในส่วนของคำบอกชื่อ สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมทางภาษาที่มีการถอดเสียงคำศัพท์ภาษาไทยมาเป็นเสียงภาษาจีน เพื่อถ่ายทอดการอ่านและเกิดความใกล้ชิดกับวัฒนธรรมท้องถิ่น แสดงถึงการหลอมรวมของวัฒนธรรมไทยจีน เช่น 湄通利金行 (méi tōng lì jīnháng) (ห้างทองแม่ทองดี) 勝利金行 (shèng lì jīn háng) (ห้างทองแสนดี) อีกทั้งมีการรับเอาวัฒนธรรมใหม่ในภาษาจีน เช่น การทับศัพท์ถอดเสียงภาษาอังกฤษมาเป็นอักษรจีน เช่น 英提億歌有限公司 (yīng tí yì gē yǒuxiàngōngsī) (บริษัทเอ็มทีเอส โกลด์ ฟิวเจอร์จำกัด) สอดคล้องกับการศึกษาของเมซม (2555) กล่าวว่า การแปลแบบทับศัพท์ เกิดจากชาวจีนยุคแรกที่อยู่พวยเข้ามาในประเทศไทย ไม่รู้อักษรไทย ต้องฝึกฝนการพูดภาษาไทยเพื่อการดำรงชีพในสังคมไทย เมื่อต้องการตั้งชื่อร้านจึงใช้วิธีแบบการทับศัพท์แบบทับเสียง คือ การเลือกอักษรจีนที่มีเสียงคล้ายกับเสียงภาษาไทย อีกทั้งสอดคล้องกับการศึกษาของวิไล (2558) กล่าวว่า ชื่อร้านค้าภาษาจีนในประเทศไทยจำนวนหนึ่งมาจากคำภาษาอื่น ด้วยการทับศัพท์ถอดเสียงภาษาอังกฤษมาเป็นอักษรจีน ซึ่งกระบวนการแปลชื่อทำให้เกิดภาษาใหม่และเป็นอัตลักษณ์ของภาษาจีนในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 เผยแพร่องค์ความรู้ด้านภาษาจีน โดยการจัดทำ e-book ออนไลน์เรื่องการตั้งชื่อร้านค้าตามแนวคิดของชาวจีนเพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาจีน การแปลจีน-ไทย หรือการใช้ภาษาเชิงธุรกิจการค้า

1.2 สืบสานความสัมพันธ์ไทยจีนและสร้างความเข้าใจอันดีต่อการอนุรักษ์การใช้ป้ายชื่อร้านค้า ภาษาจีนในประเทศไทย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 การศึกษาชื่อร้านค้าทองคำภาษาจีนครั้งนี้เป็นการศึกษาชื่อร้านค้าทองคำภาษาจีนเป็นหลัก หากมีการศึกษาควบคู่กับชื่อภาษาไทย อาจจะพบประเด็นที่สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบแนวโน้มในการตั้งชื่อร้านค้าประเภทต่างๆ เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างของภาษาที่ใช้

2.3 ควรมีการศึกษาชื่อร้านค้าภาษาจีนในจังหวัดอื่นๆ เพื่อเป็นการศึกษาในเชิงพื้นที่และเป็นองค์ความรู้ต่อจังหวัดนั้นๆ อีกทั้งอาจพบความแตกต่างของการตั้งชื่อที่สะท้อนจากท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติชูพงษ์ ฉัตรจรรยาสิน. (2555). ฮวงจุ้ย คุณค่าและอิทธิพลที่มีต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม, มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- จริญญา ธรรมโชโต. (2540). การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- จรรยาศรี มูลสวัสดิ์. (2535). การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของชาวล้านนาในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม, มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- ชลธิชา ลิขิตวัฒน์ไพศาลและคณะ. (2559). การศึกษากลยุทธ์ของร้านค้ารูปแบบ 96.5% ในเขต 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง. การศึกษาค้นคว้าอิสระ บธ.ม, มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ณัฐธิดา สุขมนัส. (2539). ความเชื่อเรื่องฮวงจุ้ยในวิถีชีวิตของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ มน.ม, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

- นควัฒน์ สาเร. (2550). การตั้งชื่อร้านค้าในจังหวัดปัตตานี : ความสัมพันธ์ระหว่าง
ชื่อร้านค้ากับวิถีชุมชน. วิทยานิพนธ์ อ.ม, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
กรุงเทพฯ.
- ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. (2554). ชุมชนจีนในประเทศไทย : หลากหลายสำเนียงจีน.
วารสาร ราชบัณฑิตยสถาน. 36(4), 539-552.
- พรพรรณ เตียรักษ์กิจสกุล. (2536). พัฒนาการบทบาทของสมาคมชาวจีนในกรุงเทพ
ที่มีต่อคนไทยเชื้อสายจีน. วิทยานิพนธ์ สม.ม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
กรุงเทพฯ.
- พิศมัย สุภัทรานนท์. (2546). ฮวงจุ้ย : มนุษย์และสิ่งแวดล้อมต้องกลมกลืนกัน.
กรุงเทพฯ : แสงดาว.
- ภคินี แสงสว่าง. (2545). การศึกษาชื่อร้านค้าธุรกิจของคนไทยเชื้อสายจีนตามแนว
ภาษาศาสตร์: กรณีศึกษาเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม, มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- เมชฌ สอดส่องกฤษ. (2555). การสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ชื่อร้านค้าภาษาจีน
ของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี.
วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 8(2), 63-89.
- รติการณ สุเกษม. (2544). ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้าภายในเขตเทศบาล
นครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม,
มหาวิทยาลัยทักษิณ, กรุงเทพฯ.
- เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์. (2538). การศึกษาชื่อสถานที่ภาษาไทยและภาษาจีน
ในประเทศไทย. วารสารภาษาและวัฒนธรรม. 14(2), 37.
- รัตน์ โพรพิพันธ์. (2550). ศึกษาอาหารจีนที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อและพิธีกรรมของชาว
ไทยเชื้อสายจีนย่านเยาวราช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม, มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
กรุงเทพฯ.
- ลัดดาวัลย์ ศิริเมฆ. (2541). แนวนิยมในการตั้งชื่อร้านค้าในเขตเทศบาลนครขอนแก่น.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

- วรางคณา สว่างตระกูล. (2540). การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วชิรธาร บิฑูและคณะ. (2559). แนวทางการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนแต่จิวในเขตเทศบาลเมืองพะเยา. สาขาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- วิมลรัตน์ หงษ์อ่อน. (2537). ฮวงจุ้ย บทบาทความเชื่อเรื่องฮวงจุ้ยที่มีต่อการทำกิจการค้าของชาวจีนแต่จิว. สารนิพนธ์ ศศ.บ, มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- วิยะดา จงบรรจบ. (2534). การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วินัย คงเจริญยิ่ง. (2540). ปรับปรุงการออกแบบตกแต่งภายใน : แก้ไขกันในสำนักงาน เพิ่มกำไรในสถานประกอบการธุรกิจตามหลักฮวงจุ้ย. กรุงเทพฯ : เส้นดินสอด.
- วิล ลิมถาวรานันต์. (2557). ชื่อร้านค้าภาษาจีนในประเทศไทย : แนวนิยมในการตั้งชื่อร้านค้าและบทบาททางสังคม. ใน การประชุมวิชาการจีนศึกษานานาชาติ ครั้งที่ 2 หัวข้อ “ไข่มุกหล่นบนจานหยก : จีนศึกษา ภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรม”. (หน้า 77-91). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- วิล ลิมถาวรานันต์. (2555). รายงานการวิจัยเรื่องชื่อร้านค้าภาษาจีนในประเทศไทย : แนวนิยมในการตั้งชื่อร้านค้าและบทบาททางสังคม. ชลบุรี : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิรินันท์ นภาศิริปกรณ. (2555). วิเคราะห์ปัจจัยเบื้องหลังความสำเร็จของธุรกิจร้านทองรูปพรรณกรณีศึกษา : ร้านทองโนย่านเยาวราช. วิทยานิพนธ์ บธ.ม, มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ศูนย์ประวัติศาสตร์เยาวราช พิพิธภัณฑ์วัดไตรมิตร : 661 ถนนตรีมิตร แขวงตลาดน้อย เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพฯ 10100.
- ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. (2550). การปฏิวัติอักษรจีน. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2561, จาก <http://toodcheefha.xteen/20070520/hanzi-gaige>.

- สมยศ ศุกกิจไพบูลย์. (2560). **จีน-ไทย ผูกพันเงินพื้ร่อง**. กรุงเทพฯ : ย้อนรอย.
สมาคมค้าทองคำ. (2556). **รายชื่อสมาชิกสมาคมค้าทองคำ**. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2561,
จาก <http://www.goldtraders.or.th>.
- สมาคมเพชรพลอยเงินทอง. (2556). **ทำเนียบสมาชิก**. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2561,
จาก <http://www.thaijeweller.org>.
- สุภางศ์ จันทวานิช. (2559). **สำเพ็ง : ประวัติศาสตร์ชุมชนชาวจีนในกรุงเทพมหานคร**.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณา ตั้งทีฆะรักษ์. (2557). **การศึกษาเปรียบเทียบความหมายของชื่อร้านค้า
ที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลของคนไทยและคนจีน**. วารสารสถาบัน
วัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 15(2), 45-57.
- สาริสา อุ่หนานนท์. (2553). **การตั้งชื่อของคนลาว : คำและความหมาย**. วารสาร
มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 27(3), 86-99.
- ห้างทองเสียงเส็งเฮง. (2556). **รู้จักเรา**. สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2561, จาก <http://www.liangsengheng.net>.
- อุดม ปิติธนสารสมบัติ. (2548). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมกรซื้อทองรูปพรรณของ
ร้านค้าทองฮั่วเซ่งเฮง**. วิทยานิพนธ์ บธ.ม, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา,
กรุงเทพฯ.
- LINE TODAY. (2018). **เปิดตำนาน 5 ร้านทองเยาวราชที่คุณอาจจะไม่รู้**. สืบค้นเมื่อ
5 พฤษภาคม 2561, จาก <https://today.line.me/th>.
- Skinner, G. William. (1957). **Chinese Society in Thailand : an Analytical History**.
New York : Cornell University Press.
- 郭锦稔. (2004). 《汉语地名与多彩文化》, 上海: 上海辞书出版社。
- 钱理、王军元. (2005). 《商店语言名称》, 上海: 汉语大辞典出版社。
- 郑梦娟. (2006). 《当代商业店名的社会语言学分析》, 《语言文字应用》, 2006
年第3期。